

Szirénfalvi betlehemes játék

Szereplők: négy angyal, 1. pásztor, 2. pásztor, öreg guba I., öreg guba II.

1. pásztor: *Szabad-e bemenni a magyar betlehemnek?*

Háziak: *Szabad!*

(Az 1. pásztor erre az udvarról a folyosóra inti a társait. Azok megállnak a folyosón, ő pedig benyit a házba.)

1. pásztor: *Dicsőség e háznak!*

2. pásztor: *És a benne lakóknak!* (Az 1. pásztor bemegy a szobába.)

1. pásztor (megáll a háziakkal szemben és így szól):

*Dicsőítem Istent és magukat kérem,
hogy engedelem nélkül a küszöböt átléptem.
De nemcsak magam vagyok, ha társaim is vannak,
amelyek nem minden bokorba akadnak.*

*Ha kérdik, hogy ki vagyok, vagy honnan jöttem,
pásztor vagyok biz én, a hazám Betlehem.
Betlehemet hoztunk mi magunkkal ide,
ismert hely ez már sok ezer éve,*

*hogy a világüdvözítő Jézus jelent meg ott.
Ha megengedik, hogy többet is beszéljünk,
hogy Jézus született, mindent előadjunk.
Gyere be pajtásom!*

2. pásztor (bejön a hívó szóra):

*Bejöttem hát társam egyetlen szavadra,
igaz álmaimból lettem fölzavarva.
Nyájaim szét voltak szaladva,
valami látványtul meg voltak riadva.*

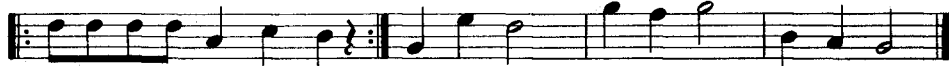
1. pásztor: *Szeretett társam, ilyet én is láttam,
dehogyan mi léssen az, föl nem foghattam.*

(Ekkor megrázzák csengőjüket, botjukkal csörgetnek, mire az angyalok odakint elkezdik éneküket.)

Angyalok:

Di - cső - ség   mennyben az Is - ten - nek,
böl - cses - ség [!]   föl - dön az em - ber - nek.

Az an-gya-li se - re - gek   di - cső - ség,   di - cső - ség   Is - ten - nek!
ví - gan így é - ne - kel - nek

1. pásztor: *Lehetséges volna, hogy hangot hallok?
mintha égből hozták volna angyali károk?*

2. pásztor: *Úgy van édes társam, angyalok az égből
repültek le hozzánk, üdvöt hoztak hírül.*

(Kinyitja az ajtót, az angyalok bejönnek és hozzák a rúdon a betlehemet. Leteszik az asztalra és énekelnek.)

Angyalok:

Ne fél - je - tek pász - to - rok, pász - to - rok ö - rö - mőt hír -
de - tünk, mert ma nék - tek szü - le - tett, ki meg - jö - ven -
döl - te - tett egy szűz - nek mé - hé - bül, szű - zön szült
vé - ré - bül megvál - tó Jé - zu - sunk al - le - al - le - lu - ja!

Bet - le - hemmel - hozzád jöt - tünk, hogy nék - tek mu - tas - suk,
a kis Jé - zus szü - le - té - sét, hogy itt ki - ter - jesz - szük,
zen - gő é - ne - ke - ket mondjunk ke - gyes szókkal fel - ki -
ál - tunk él - jen, él - jen ke - gyes u - runk!

1. pásztor: *Imádlak Jézusom, kit oly régen várunk,
áldd meg amit kérünk, szeretett Jézusunk.
Szegény pásztor vagyok, hit az én kincsem,
szeretetben Uram, erősíts meg engem!*

Angyalok énekelnek:

Most Bét - le - hembe, most Bet - le - hembe tör - tént egynagy cso - da,
A Tiszta - sá - gos, a Tiszta - sá - gos szent Fi - a szü - le - tett ma,

Krisztus szüle - tett, Is - ten ember lett, angyalok éneklük, ki - rályokdicsérik,

pásztorok esengve térdhajt - va ének - lik, és a nagy - csó - dát hír - de - tik.

(Ez után az ének után az egyik angyal a betlehemi templomocska tornyában lévő csengőt meghúzza és így szól:)

Angyal:

Gló - ri - a!

Öreg guba I. (odakintről jó hangosan megszólal):
Még a kanyúk nem szólott hajnalra!

Angyal (ismét-csenget és szól):
Glória!

Öreg guba I.: *Hallod-e, hát nem szólott a kanyúk hajnalra!*
Angyal (ismét csenget és szól):

Gló - ri - a in ek - szel - zisz de - ó!

(Az egyik pásztor kinyitja a konyhaajtót és bejön az egyik öreg guba.)

1. pásztor: *Gyere be Betlehembe!*

Öreg guba I. (értetlenkedve ránéz és felel):
Hová, háová, vín tehenbe?

1. pásztor: *Gyere Betlehembe!*

Öreg guba I.: *Mi van ott?*

1. pásztor: *Kis Jézus született, gyere nízsd meg és dicsőítsd!*

Öreg guba I. (benéz a betlehemi templomocskába és csodálkozva kérdezi): *Melyik az a kis Jézus? Az a nagy szalma?*

1. pásztor: *Nem öreg, nem!*

Öreg guba I. (rámutat a jászolban fekvő, báránybőrrel letakart kis Jézusra): *Az a göndör-böndör a jászolba?*

1. pásztor: *Az, öreg!*

Öreg guba I. (a betlehem előtt meghajolva, térdet hajtva így beszél): *Copp, édes kis Jézuskám, hoztam Neked egy nagy csuporral aludtjeget, eltört a tej, kiömlött a csupor, vedd kedvesen tőlem!*

(Ezután az öreg guba lefekszik a földre, az angyalok pedig énekelnek.)

Angyalok:

Tri - ó - pusz, tri - ó - pusz le-gisz an-ge - ló - rum [!]
ná - tusz eszt, ná - tusz eszt in eg - li-cesz-ló - rum

ek-szi - dá - resz pász-to - resz, szál - dái - dom, szál - dái - dom.
re - gi - szu eszt tu - to - resz

(Az ének befejezése után a 2. pásztor kinyitja az ajtót és behívja a másik öreg gubát.)

2. pásztor: *Gyere be Betlehembe!*

Öreg guba II. (értetlenkedve válaszol):

Nem megyek én vîn tehenbe!

2. pásztor: *Gyere öreg Betlehembe!*

(Az öreg guba II. ekkor odamegy a betlehemhez.)

Öregguba II.: *Melyik az a kis Jézus? A göndör-böndör a jászolba?*

2. pásztor: *Az öreg, az!*

Öreg guba II. (meghajolva, térdet hajtva):

*Kis Jézuskám, hoztam Neked egy nagy kerek sajtot,
vedd kedvesen tőlem!*

(Ezután a második öreg pásztor is lefekszik a földre az első öreg guba mellé.
Az angyalok ekkor kezdik éneküket:)

Angyalok:

Hej pász - to - rok, hej pász - to - rok gyer-tek bé

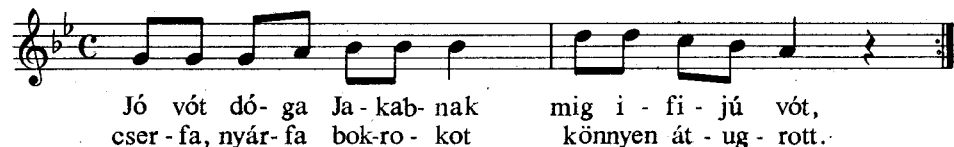
Bet - le - hem-be ott fek-szik Jé - zus a já - szol - ba.

(Az angyalok éneke után az 1. pásztor botját az egyik guba alá dugja, próbálja felemelni és azt mondja:)

1. pásztor: *Szúrd ki, te pásztor!*

(A pásztorbot segítségével mindkét öreg gubát talpra segítik, felemelik. Majd a betlehem előtt körbe-körbe járva énekelnek, botjukkal a ritmust verik:)

Pásztorok, a két guba:

Jó vót dó - ga Ja - kab - nak mig i - fi - jú vót,
cser - fa, nyár - fa bok-ro - kot könnyen át - ug - rott.

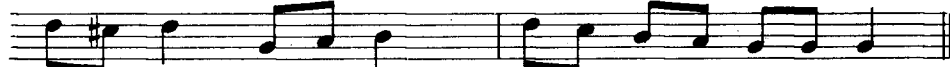

De már vén - sé - gé - re, az ö - reg gu - ba.
ju - tott nagy ín - ség - re

(Az egyik guba ekkor elővette a kebeliből a kulacsot és ráköszönt társaira:
Igyál pajtás! Majd megint énekelnek:)
Pásztorok, a két guba:

Ha a gaz - da jó vó - na hur - kát, kol - bász - t is ad - na,

hu - szas - sal, már - jás - sal jól meg - a - ján - dé - koz - na.

(Az angyalok eközben megfogták a betlehemet és lassan a pásztorokkal együtt kimentek a szobából, elköszöntek és elmentek.)

*Nosza, nosza jó gazda, eressz minket utunkra,
maradjon házadra a jó Isten áldása.*

(A két öreg guba az arcát álarccal takarta el, szakállt és bajuszt csináltak, rongyos, madzaggal összekötött gubát vettek magukra. A pásztorok csizmában, fehér bő ujjú ingben és bő gatyában, piros mellényben jártak. Fejükön hosszú, hegyes papírsüveg volt, amelyre színes papírdíszeket ragasztottak. Az angyalok fehér ruhában voltak, papírsüvegük lapos volt, kisebb a pásztorokénál. – *Szirénfalva*, Ptruksa, volt Ung vármegyei kisközség az egykori nagykaposi járásban, jelenleg Szlovákia Terebesi járásában, a *Latorca* folyó jobb partján, a *Szirénnek* nevezett vízfolyás mellett. Lakói római és görög katolikus, ill. református magyarok. – A játékot *Pásztor Lajos* 72 éves görög katolikus szirénfalvi lakos elmondása alapján lejegyezte *Barna Gábor* 1980. novemberében.)

